

Det mest forunderlige

Engang for allerlængst siden, så lang tid, som næsten ingen kan huske. Det er lang tid, der var en mand.

Han boede i et lille hus. Huset havde en dejlig have, den var manden rigtig glad for. Manden havde også en lille hund, den var også glad for haven, elskede at grave huller langt ned i jorden. Den snusede til noget i jorden og gravede dybt ned for at finde det. Hullerne blev nogen gange meget store. Manden syntes, det var i orden, den skulle jo også have lov at være der. Hunden. Og gøre det den havde lyst til. Og det var, at grave huller. Mange huller.

Hver dag gik manden og den lille hund tur ved vejen, der førte til mandens hus. Pludselig ser de en dag noget, som ligger på vejen. Kender ikke det, som ligger på vejen, de har aldrig set sådan noget før noget.

Men pænt ser det ikke ud, den bunke, som ligger der og flyder. Det er bare sådan noget kedeligt brunt noget, det er da der ingen der kan bruge til noget, siger han til hunden, den snuser til det, men det er ikke noget for den.

Så tænker manden, jeg må hellere fjerne det. Der må blive pænt igen på vejen igen. Men hvor skulle han gøre af det? Han fyldte lommerne med det der brune runde noget. I mange dage fyldte han lommerne, og bar det brune hjem i haven. Det tog ham flere dage at rydde vejen for alt det brune.

Jamen dog, nu ligger de jo her i haven og flyder, tænkte han, hvad skal jeg dog med det. Hvor skal jeg gøre af det. Han får en lys ide. I alle de huller i jorden, som hunden graver, der kunne han lægge dem. Så var hullet fyldt op og hunden kunne grave nye huller andre steder.

Som tiden går glemmer han alt om hullerne og det brune noget.

Det bliver vinter det bliver vår. Manden og hunden sidder inde i huset og holder varmen ved brændeovnen hele vinteren.

Frosten går af jorden og lyset vender tilbage. Det er en glædens tid, alle glæder sig til varme og lys. Manden, hunden, fuglene, regnormene, blomsterne, træerne, fiskene i vandet og alt, som lever, måhave varme og lys. Hunden glæder sig til at kunne grave i jorden igen. Jorden har været helt stivfrossen i flere måneder og hunden har ikke kunne grave sine huller.

Manden går meget i sin have, og vil gerne gøre den fin til sommeren kommer.

Han og hunden elsker at være i haven, og gå tur på vejen.

En dag i foråret han går derude, ser han nogle spidse lange blade, komme op af græsplænen og bedene. Jamen hvad er det da for noget? tænker han. Det er nok ukrudt, jeg må hellere se at få det væk. Det der ukrudt.

Han tænkte sig lidt bedre om, og var også noget nysgerrig. Hvad var det dog for noget, som kom der lige op af jorden.

I løbet af få dage blev bladene højere og højere. Der var også en dut for enden af nogle af de spidse blade.

En dag blev han så forbløffet. I enden af et af de spidse blad dukkede en meget gul blomst frem.

Den lignede næsten en lille klokke. Den var der og dinglede og smilede til ham. Det følte han, måske det var forkert, men han følte det. At den smilede til ham.

Han var fuld af beundring over de fine gule blomster. Kunne dog ikke forstå, hvor de dog kom fra. De smukke gule blomster. Rigtig mange gule blomster kom der.

Pludselig kommer han tanke om, de der grimme brune nogen, han havde smidt i hundens huller. Var det dem, som var blevet så smukke?

Men der er noget jeg ikke forstår, hvordan kan sådan nogle usle brune nogen, jeg smed i hundens gravehul, blive så fantastisk flotte. Jeg har ikke engang gjort noget, de gør det helt af sig selv. Bliver så flotte og gule. Sikke dog en kraft de må have i sig.

Han blev så glad af at se på dem, var hver dag ude og sige goddag til alle de gule blomster. Han havde han fundet ud af, at det var Påske liljer.

Det var der nogen, som havde fortalt ham. De der fortalte havde set sådan nogle i et land langt herfra. Nogle havde også hørt om påskeliljer, men aldrig set dem.

Alle hans naboer kom for at se disse vidundere, de smilede og klappede i hænderne og blev så glade af de der påskeliljer.

Manden bød på kaffe og alle hyggede sig i haven, sammen med disse smukke gule blomster. Tænk at sådan nogle små blomster, kan skabe så megen glæde og beundring.

Efter nogle mdr. visnede de helt hen, de der påskeliljer. Bladene blev gule og slappe og den gule blomst skrumpede ind og hang med hovedet.

Manden blev så ked af det, han var så glad for påskeliljerne. De spidse blade og blomsterne falmede hen og lagde sig ned over jorden.

Åhh, det var skrækeligt, han savnede sådan påskeliljerne. Ser jeg dem aldrig mere? Tænkte han.

Da sommeren var forbi, og det igen skulle blive koldt og mørkt, havde han næsten glemt dem. Påskeliljerne. Nej, ikke helt, men han vidste ikke helt, hvad han skulle gøre for at få dem tilbage.

Hunden og manden sad hele vinteren ved brændeovnen, gik deres sædvanlige tur ved vejen og tiden gik.

Næste forår, det kommer jo hvert år. Da går han igen i haven, og hvad ser han? Nogle spidse grønne blade, som kommer op i græsplænen og bedene.

Næh, kunne det være påskeliljerne? tænkte han. Hver dag går han i haven, og de spidse blade bliver større og større. Det var sandelig påskeliljerne, han kunne genkende dem. Tænk, de kom op hvert år. Sådan nogle brune små nogle knolde, de kunne blive til noget så dejligt, at se på. Fantastisk.

De lå nok i jorden hele vinteren og sov, for så at vågne op, når jorden blev lidt varm.

Som årene går bliver der flere og flere påskeliljer, det er ligesom de får børn dernede i jorden. Manden får så mange påskeliljer, at han forærede til alle naboerne og andre, som kom forbi. Hvert eneste forår summede bierne i blomsterne. Manden, hunden, naboerne glædede sig til hver år påskeliljerne viste deres ansigt.

Det var en stor glæde for ham, og ikke mindst for alle de andre mennesker, som nu også havde påskeliljer i deres egne haver.

Og han takkede alle påskeliljerne for, at de netop kom op af jorden, på det tidspunkt hvor menneskene havde så stor behov for lys og varme og påske liljer.

Så var foråret kommet, det vidste de. Alle fik det meget bedre af foråret og af påskeliljerne.

Tænk at noget uselt brunt noget, kan blive så smukt. Bringe så megen glæde. Hvert eneste år, så smukt.

